

Ajuntament
de Barcelona

La conjuntura econòmica de Barcelona

Juny de 2018

29 de juny de 2018

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Síntesi

Les sacsejades que s'han succeït en l'ordre internacional en les darreres setmanes estan alterant...

...els equilibris sobre els que sustentaven aliances polítiques i econòmiques entre diverses regions del món. Estats Units és el gran protagonista d'aquestes sacsejades, que des de començament d'any s'ha retirat del pacte del clima de París, ha renunciat a signar el Tractat Transpacífic, ha trencat l'acord nuclear amb Iran, ha reconegut Jerusalem com a capital d'Israel, ha imposat aranzels a l'acer i l'alumini, ha escenificat un vistós gir diplomàtic amb Corea del Nord i ha boicotejat la cimera del G7 de mitjans de juny. Sobre l'abast i l'impacte d'aquestes mesures plana la incertesa, però una lectura en clau econòmica anticipa un encariment dels productes als que s'apliquen aranzels, més inflació, fre al creixement econòmic i destrucció d'ocupació. Amb intenció de recompondre l'enorme dèficit comercial –que identifica com determinant del declivi de les classes mitjanes- la presidència dels Estats Units ha optat per la unilateralitat marginant mecanismes i institucions (com l'OMC o l'FMI) que han determinat les correlacions de forces, la globalització i el creixement mundial en la història recent. Tot és molt recent i té despistats governs, empreses i mercats, que recomponen posicions alhora que anoten l'enduriment de la política monetària nord-americana o l'augment del preu del petroli com a factors d'impacte en l'economia mundial.

Europa ha reaccionat a aquesta pèrdua de confiança amb els Estats Units intentant reforçar l'engrut que uneix els membres de la UE...

...(amb França i Alemanya al capdavant, decidits a aprovar un pressupost comú i a crear un Fons Monetari Europeu), però es troba immersa en un mar de problemes en el què es fa difícil assegurar el timó. A més del Brexit, poques vegades s'ha vist una Europa tan dividida, amb dos blocs de països que tenen una visió ben diferent sobre com fixar una política migratòria i d'asil eficaç i decent (compatible amb els principis de la UE). Tot i que Europa encara el sisè any consecutiu de creixement i bona part dels indicadors segueixen millorant, s'estenen els corrents antisistema nodrits de la decepció dels ciutadans castigats per la recessió i decebuts amb els partits tradicionals. Que el BCE acabi de posar data final a l'etapa d'expansió monetària que ha facilitat la sortida de la crisi anticipa un canvi d'escenari amb un augment dels tipus d'interès que alterarà la capacitat de maniobra de les economies europees més endeutades.

Espanya no ha escapat a l'agitació política, però ha resolt un inesperat canvi de govern en un termini rècord.

En contrast a les interminables negociacions del Brexit o la dilació en la formació de govern d'Alemanya o Itàlia, Espanya va superar una setmana d'inestabilitat política –de l'aprovació dels pressupostos presentats pel PP a la moció de censura- ara fa un mes amb un nou govern (PSOE). Un nou govern –amb accent femení- que no es podrà moure en un escenari econòmic molt diferent (final dels estímuls monetaris, pujada del preu del petroli, desacceleració del comerç mundial, ajustament del deute i el dèficit públic...) però que ja s'orienta cap a una distribució més equitativa de la renda, per a la qual la recuperació dels salaris és necessària. L'acord (no normatiu) que van signar dilluns la patronal i sindicats majoritaris s'emmarca en aquest canvi estratègic. Pel que fa a l'evolució dels grans agregats, l'avanç que acaba de fer públic el Banc d'Espanya situa el creixement del PIB del segon trimestre en un 0,7%, la mateixa taxa que el trimestre precedent. En línies generals, l'economia segueix creixent amb vigor, però acusa un cert esmoreïment del consum de les llars i una contenció de les exportacions.

A Barcelona, l'avanç del PIB del primer trimestre es similar al del trimestre anterior...

...i confirma el que fa mesos anunciaven alguns indicadors, especialment els del mercat laboral. A les portes de tancar el segon trimestre, és manté la suau desacceleració del creixement de l'economia de la ciutat. Ni el nombre d'ocupats ni de contractes indefinits creixen al ritme d'un any enrere ni l'atur es redueix amb la mateixa intensitat. Tampoc l'activitat industrial, ni el turisme creixen al ritme de l'any anterior. En canvi, mantenen una trajectòria clarament expansiva el trànsit de passatgers i de mercaderies per les grans infraestructures de transport de l'àrea barcelonina.

Nota: Els valors dels gràfics destacats i en % corresponen a la variació interanual de la darrera dada disponible.

Font: Elaborat a partir de dades de l'Ajuntament de Barcelona, de l'INE, AENA, APB, DGT, Sec. d'Estat de Comerç, Cambra de Comerç, ATM, Idealista, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana i Dep. Empresa i Ocupació de la Generalitat.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

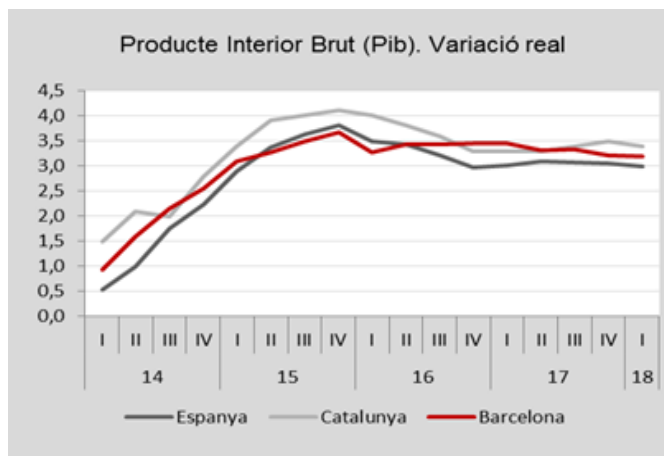
Turisme

Construcció
i immobiliari

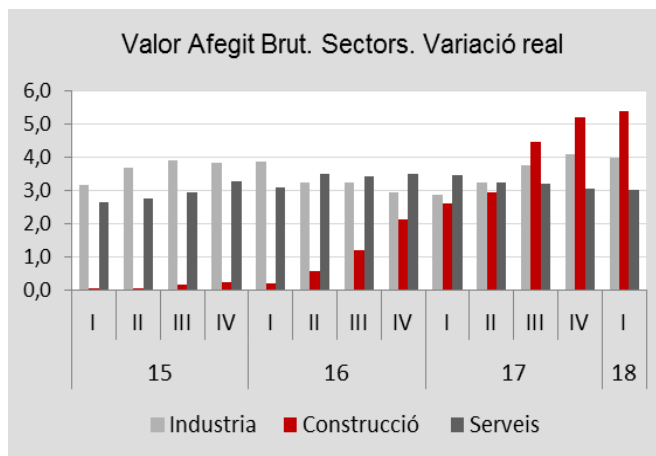
Consum

Transports

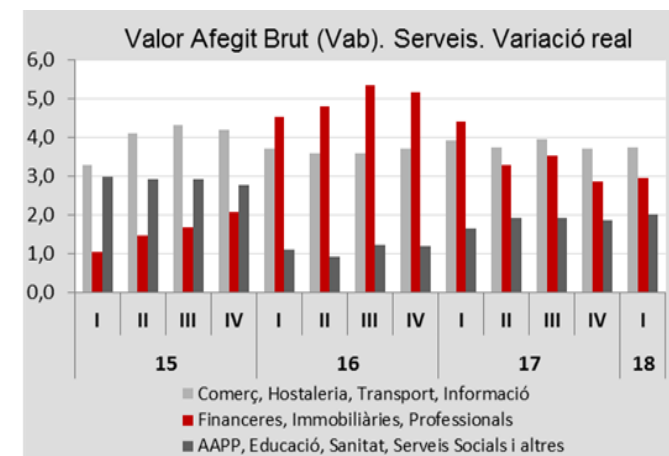
PIB. VAB sectorial

El creixement del PIB del municipi de Barcelona es va estabilitzar a una taxa del 3,2% al primer trimestre de 2018, xifra equivalent a la registrada al quart trimestre de 2017, segons càlculs de l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest resultat és inferior a l'estimat per a l'economia catalana (3,4%) per l'Idescat, i superior al del conjunt de l'economia espanyola (3,0%) segons l'INE. Les tres economies porten dotze trimestres amb increments del PIB sostinguts i per sobre del 3% interanual.

Els sectors industrial i de la construcció continuen tenint una dinàmica positiva, amb uns increments d'activitat importants (4% i 5,4% respectivament). En el cas de la construcció es tracta del creixement més alt des de l'inici de la crisi. A l'economia catalana i a l'espanyola es detecta el mateix fenomen, sent a Catalunya la taxa del sector de la construcció encara més alta (6,2%), si bé la tendència és a la baixa. Tant a Barcelona com a Espanya l'evolució del sector és, en canvi, d'augment de les taxes respecte a trimestres anteriors.

Les Activitats de Comerç, Hostaleria, Transport i Informació (amb un creixement del 3,7%) tenen un comportament dual, més positiu en Informació i Comunicació (per sobre del 6%) que a la resta (amb taxes positives, però a l'entorn del 2,5%). Amb una taxa interanual del 3%, el subsector Financer, Immobiliari i Professional, continua patint la dinàmica negativa de les activitats financeres, mentre les activitats professionals mantenen el seu bon ritme de creixement (per sobre del 6%). Les Administracions Públiques, Educació, Sanitat, Serveis Socials i personals, tenen una taxa del 2%, amb millor resultat als serveis de provisió mixta que no als serveis personals.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

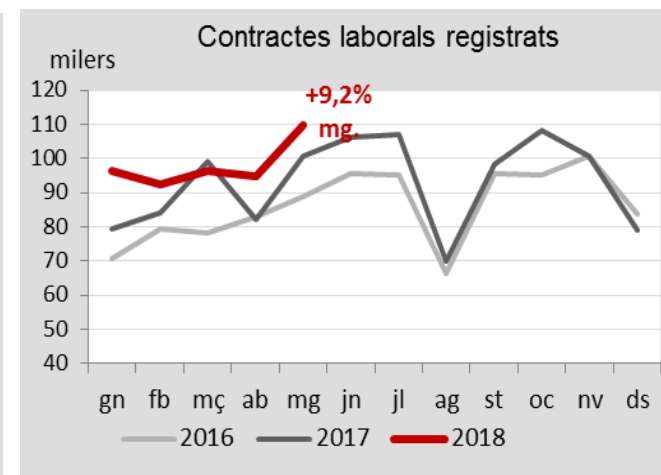
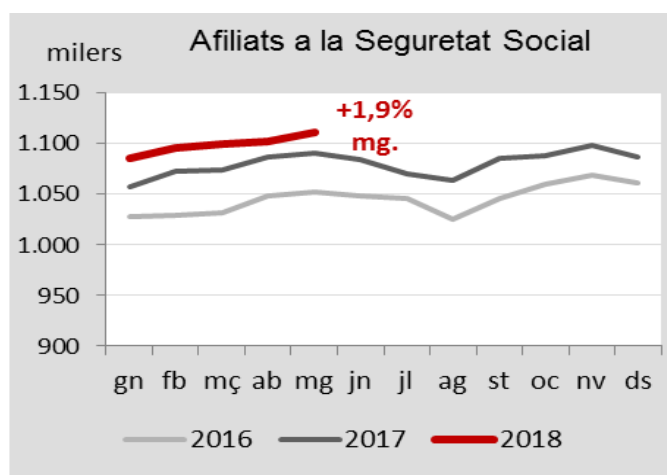
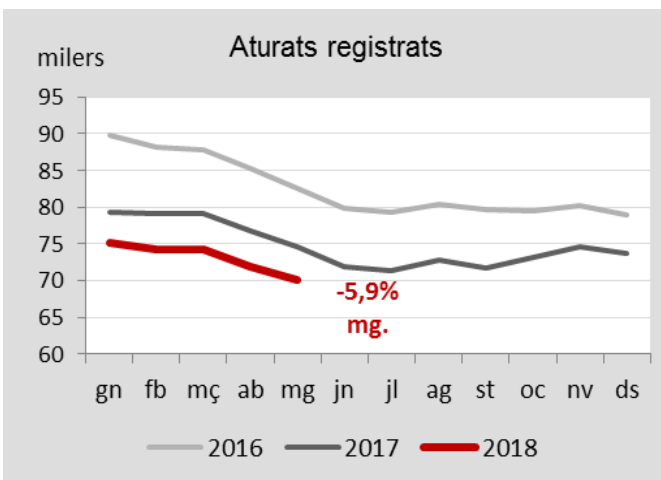
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Mercat de Treball

L'atur tanca el mes de maig amb un total de 70.078 persones, assolint la xifra més baixa des de l'octubre de 2008, a l'inici de la darrera recessió. La trajectòria a la baixa de l'atur s'ha mantingut de forma sostinguda al llarg ja de més d'un quinquenni i té encara potencial de millora fins arribar als mínims d'abans de la crisi, l'any 2007. La dada de maig suposa una contracció respecte a un any enrere -4.400 persones menys- similar en termes relatius a la que es registra a Catalunya (-5,8%) i Espanya (-6%). Tanmateix, com a la resta del país, el ritme de descens s'ha anat desaccelerant des del darrer trimestre de 2017, i encara que l'evolució a la baixa previsiblement es mantindrà els propers mesos, probablement sigui una etapa de millora més moderada. L'evolució per sexes posa de manifest que el col·lectiu femení no s'ha vist tan afavorit com el masculí al llarg dels darrers anys de progrés, i de les més de 45.000 persones que han pogut sortir del registre del SOC des del març de 2013, 6 de cada 10 han estat homes. L'atur femení representa el 54,6% del total.

La tendència a la millora de l'ocupació –indubtable si més no en termes quantitius- es posa de manifest també amb les darreres xifres d'afiliats a la Seguretat Social: els 1.110.704 treballadors en situació d'alta a la ciutat suposen assolir un nou màxim històric. La trajectòria expansiva iniciada ja fa més de quatre anys i mig ha permès la recuperació de tota l'ocupació que es va perdre durant la crisi, i ens situa per sobre dels nivells d'onze anys enrere, abans de la recessió. Tanmateix, i malgrat el repunt d'uns 9.500 afiliats respecte a l'abril i de més de 20.000 en relació amb un any enrere, el ritme d'augment ha anat perdent intensitat els darrers mesos, i l'increment interanual de maig ha estat més feble que el del conjunt de Catalunya i Espanya (+3,1%), on l'evolució ha anat més en línia amb el creixement del PIB. Tant el major potencial de creixement com l'existència d'una economia més diversificada a la resta del país poden incidir en aquestes diferències: a Barcelona el terciari frega ja el 90% front al 7% de la indústria, un pes que es dobla al conjunt de Catalunya.

Després d'un primer quadrimestre amb una relativa estabilització en els volums de contractació -a l'entorn dels 95.000 nous contractes mensuals de mitjana-, el maig la xifra es dispara a Barcelona fins als 109.810 contractes signats, el nombre més alt de la sèrie històrica, i la contractació acumulada al llarg dels primers cinc mesos de l'any torna a marcar nous màxims. Amb un total de gairebé 490.000 nous contractes formalitzats, el ritme d'augment mostra més vigor que a finals de l'any passat (+10% interanual) i ha estat més elevat que el registrat a Catalunya (+6,4%) o a Espanya (+3,8%). Tanmateix, el creixement de la contractació a la ciutat es recolza fonamentalment en les modalitats contractuals més precàries. Si la contractació indefinida va encapçalar durant els darrers quatre anys el ritme d'augment en termes relatius -com està passant a la resta de Catalunya-, en el que portem de 2018 el motor a Barcelona és la contractació temporal (+10,3%), amb la proliferació de contractes de molt curta durada: els de fins a 30 dies s'incrementen un 20,3%.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

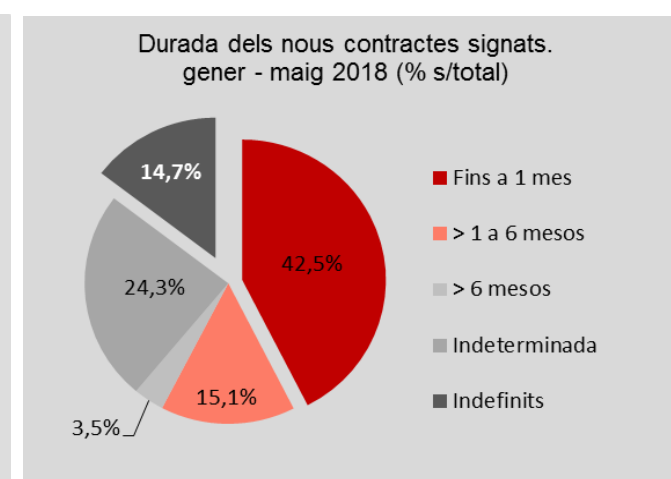
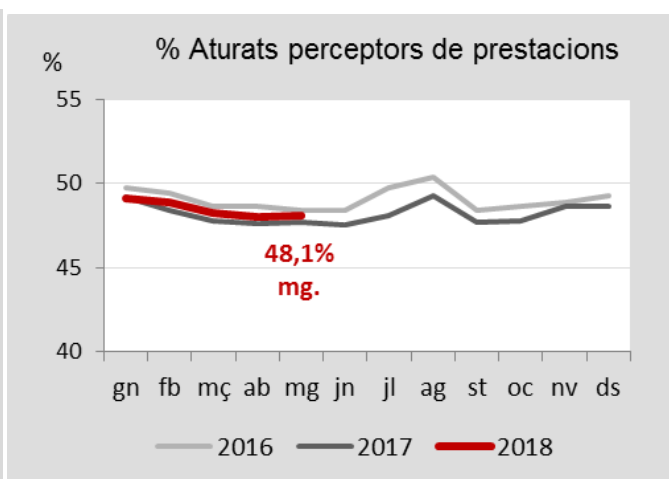
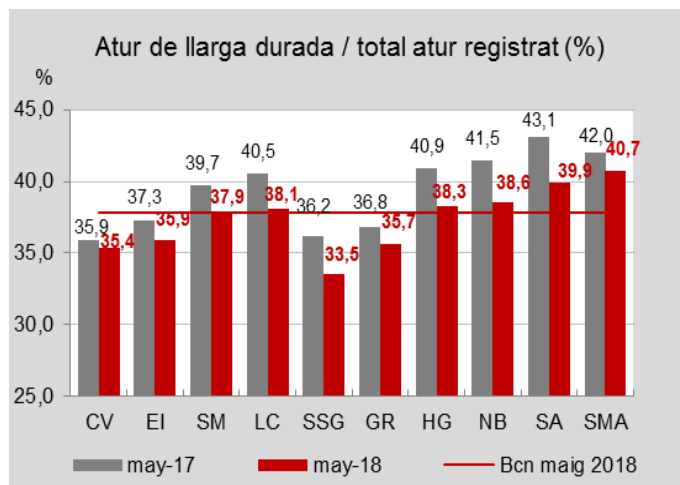
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Treball i Cohesió Social

L'anàlisi a nivell territorial ens recorda la necessitat d'avançar en la correcció de les desigualtats, molt presents encara, també al mercat de treball barceloní. L'estimació del pes de l'atur en relació amb la població de 16 a 64 anys ha tancat el mes de maig en el 6,6% de mitjana a la ciutat, però aquest valor oscil·la entre el 3,6% de Sarrià - Sant Gervasi i el 9,4% a Nou Barris, i s'enfila al 13,6% a Trinitat Nova, al 13,8% a la Marina del Prat Vermell, i fins al 14% a Ciutat Meridiana. L'atur de llarga durada és una altra de les greus problemàtiques que persisteixen. A Barcelona afecta a més de 26.500 persones que a finals de maig portaven 12 mesos o més sense treballar. Tot i que la millora de la situació laboral ha fet que el col·lectiu s'hagi reduït en més de 3.100 persones al llarg del darrer any (-10,6% interanual), encara representa de mitjana el 37,9% de l'atur registrat, i el percentatge registra els valors més elevats a Sant Martí (40,7%) i Sant Andreu (39,9%). Gairebé 6 de cada 10 persones en situació d'atur de llarga durada són dones (59%).

La taxa de cobertura de les prestacions d'atur es manté per sota del 50% de forma sostinguda des del darrer terç de 2016, com a conseqüència, no només de la millora de les xifres del mercat laboral, sinó també per la cronificació de la situació d'atur per a moltes persones. L'evolució ha anat a la baixa des dels màxims de vuit anys enrere, quan la cobertura s'estenia a gairebé 3 de cada 4 aturats registrats, i actualment, les prestacions amb prou feina arriben a una de cada dues persones a l'atur. El col·lectiu d'aturats de molt llarga durada, un total de 16.773 persones que porten dos anys o més sense feina, es troba especialment afectat per aquesta problemàtica. Format majoritàriament per dones (60%), 3 de cada 4 treballadors/es en aquesta situació d'atur estructural tenen més de 50 anys (74,3%), i greus dificultats per a la reinserció laboral. Encara que el col·lectiu s'ha reduït en 2.350 persones el darrer any, cal no oblidar que només en determinats supòsits poden rebre algun tipus d'ajut assistencial.

Malgrat la recuperació dels darrers anys al mercat laboral, el pes dels nous contractes indefinits signats sobre el total, lluny d'evolucionar a l'alça, s'ha mantingut estancat per sota del 15%. Durant els cinc primers mesos de 2018, la contractació de durada no superior als 30 dies ha estat la modalitat més emprada, i ha incrementat el seu pes sobre el total de forma important en relació amb un any enrere -prop de 4 punts- fins a representar el 42,5% dels nous contractes formalitzats a la ciutat. Aquesta evolució té molt a veure amb la terciarització del teixit productiu a Barcelona: els serveis segueixen consolidant-se com el motor de la ciutat, generant el 94,7% dels nous contractes signats, mentre que la indústria -com la construcció- va impulsar tan sols el 2,6% del total. Pel que fa al repartiment de la contractació per sexes, la distribució està globalment equilibrada entre homes i dones, tot i que a la modalitat indefinida, la participació està esbiaixada a favor del col·lectiu masculí (51,9%).

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball**Empresa**

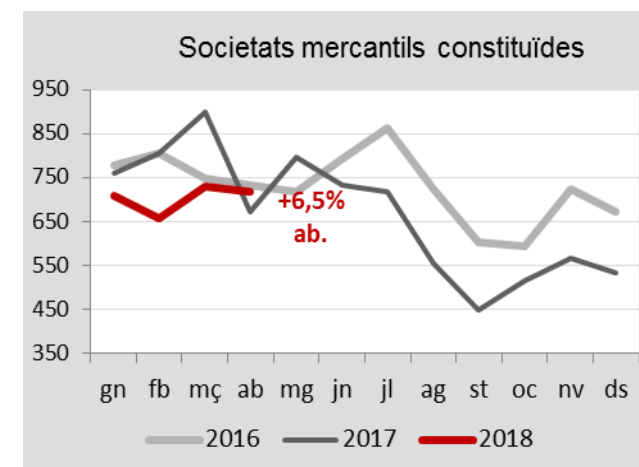
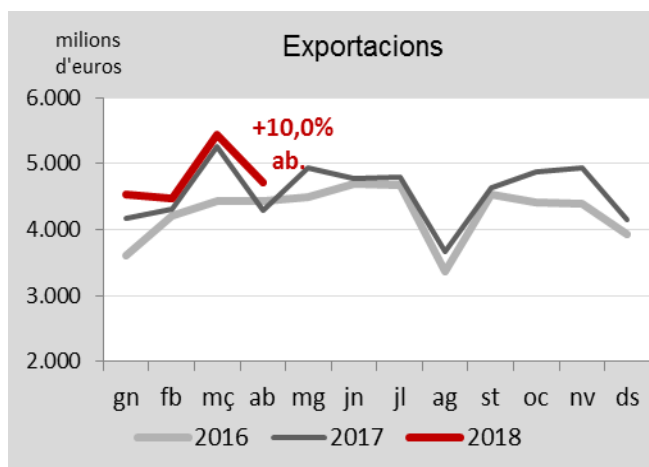
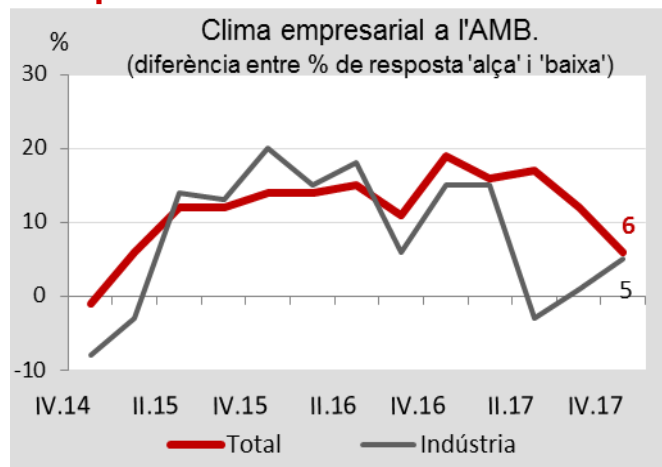
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Empresa

L'enquesta realitzada el 4rt. trimestre de 2017 a 995 empreses localitzades a l'AMB presenta resultats positius, i de forma sostinguda al llarg dels darrers tres anys, posant de manifest la consolidació de la recuperació econòmica. Tots els sectors registren resultats favorables, amb l'excepció de l'hostaleria. Tanmateix, des del 3r. trimestre de 2017 s'observa un cert empitjorament, que s'ha accentuat el darrer trimestre de l'any, amb una disminució del saldo positiu global, per l'increment de la percepció desfavorable entre els enquestats. La indústria és l'únic sector que presenta una millora respecte al 3r. trimestre de 2017, però com passa amb la resta de sectors, el saldo és inferior al d'un any enrere. Les perspectives pel 1r. trimestre de 2018 són favorables, amb un saldo global positiu (12%), però més moderat que el del trimestre anterior (17%).

Les exportacions de la província de Barcelona acceleren a l'abril el ritme de creixement interanual, portant l'acumulat del 1r. quadrimestre de 2018 a un nou rècord. L'increment registrat, un 6,2% en relació amb el mateix període de 2017, és més intens que el del conjunt de Catalunya (+4,5%), que es manté com la comunitat autònoma més exportadora d'Espanya, amb una quota del 25,5% del total. Malgrat les incerteses procedents de països com el Regne Unit -per les negociacions sobre el Brexit- i dels Estats Units -pels nous corrents proteccionistes derivats de la política aranzelària de l'Administració Trump-, les vendes de la demarcació de Barcelona creixen també a més bon ritme que el conjunt espanyol (+3,7%) -d'on representen la cinquena part- i per sobre de la UE (+4,3%) i la zona euro (+4,7%), gràcies a l'impuls de sectors com el químic i l'automòbil. Aquest últim ha estat l'autèntic protagonista el que portem d'any, amb un increment del 20,3%, fins a representar el 22% del total.

La constitució de societats mercantils, juntament amb la compravenda d'habitatges, són dos dels indicadors sobre els que pot haver incidit en major mesura la situació d'incertesa política viscuda al país els darrers mesos. El repunt interanual d'abril en el nombre de societats creades a la ciutat arriba després de deu mesos consecutius de trajectòria a la baixa, i amb tota probabilitat obeeix a efectes de calendari. Si analitzem les dades acumulades del 1r. quadrimestre, les poc més de 2.800 noves societats representen el valor més baix des de 2015, en que es va assolir una xifra similar, i el ritme de descens en relació amb el 1r. terç de 2017 (-10,3%) ha estat de major magnitud que el del conjunt de Catalunya (-7,3%). Aquestes xifres contrasten amb les registrades a Espanya, on al mateix període s'observa un lleuger avanç (+0,5%). El capital mitjà subscrit, 42.850 euros per societat creada a Barcelona durant el 1r. quadrimestre, també va a la baixa (-17,3%).

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

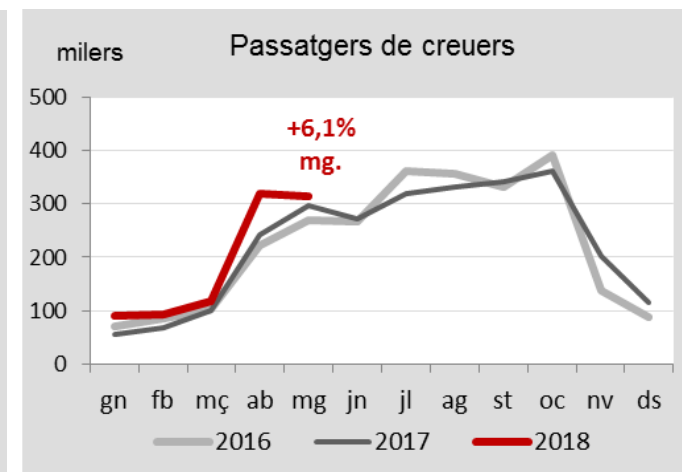
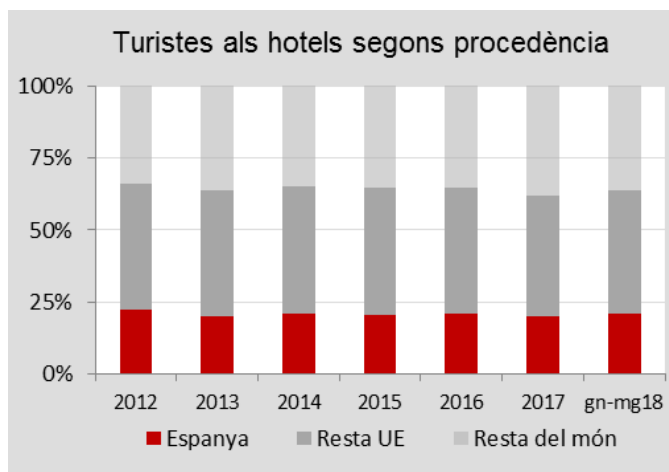
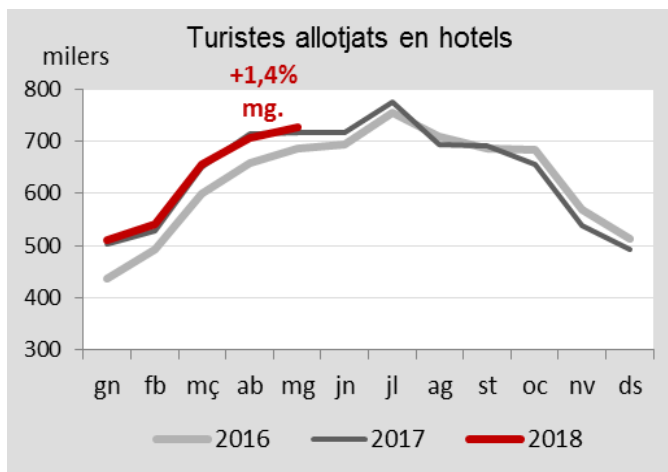
Empresa

TurismeConstrucció
i immobiliari

Consum

Transports

Turisme

Amb la perspectiva que donen els primers cinc mesos de l'any es confirma que les dades que registren l'activitat turística hotelera tendeixen a estabilitzar-se després d'uns anys de creixements extraordinaris que van concloure el 2017. L'any passat va estar marcat pels atemptats terroristes, la inestabilitat política i social, les vagues a l'aeroport i el qüestionament del model i l'impacte del turisme sobre l'espai públic per part de la ciutadania. Enguany, les pernoctacions hoteleres del principal punt turístic d'Espanya es van recuperant, però els registres són modestos i oscil·lants en els signes mes a mes (en l'agregat de gener a maig, -2,6% pernoctacions i -0,2% turistes), amb una tendència clara de reducció de l'estada mitjana i de reducció de la facturació mitjana per habitació. En contrast, les dades d'apartaments turístics disponibles segueixen en ascens. D'altres segments d'activitat econòmica associats -transport, restauració, comerç, cultura, lleure...- també acusen l'alentiment de la demanda.

El to oscil·lant dels registres d'activitat hotelera des de començament d'any no distingeix per segments de demanda. Tant la dels residents a Espanya com la dels residents a l'estranger manifesten una tendència poc clara que dona un saldo lleugerament negatiu (-1,0%) en el primer cas i lleugerament positiu (+1,3%) en el segon. Des del punt de vista de l'origen geogràfic dels visitants, es manté el protagonisme de la demanda estrangera (representen un 79,1% dels clients dels hotels), en línia amb la captació de turistes de mercats llunyans que acostumen a fer estades mitjanes més llargues, tenir pressupostos més amplis i amb menys component estacional. De moment, i a l'espera de l'impacte de l'encariment del transport derivat de l'augment del preu del petroli, la millora econòmica de la UE segueix enfortint la capacitat econòmica dels viatgers procedents d'aquests països -principalment de França, Regne Unit, Itàlia i Alemanya-, als que se sumen els viatgers originaris dels Estats Units, el col·lectiu més gran i el més creix entre els grans emissors.

Les dades de creueristes de maig s'afegeixen a la trajectòria expansiva que es registra des del novembre de l'any passat però rebaixen el vigor dels mesos precedents. La taxa de creixement del maig (6,1%) és notablement inferior a la del semestre immediatament anterior (37%), un període en el què tradicionalment les xifres són més baixes i hi ha més marge de creixement. De les dades de maig destaca la fortalesa del creixement dels viatgers que utilitzen el port de Barcelona com a base d'inici o final de la travessa, mentre que els viatgers en trànsit presenten una tendència alçista però molt més moderada. Són, per tant, dos trets positius: es reafirma la tendència a la desestacionalització, i alhora, augmenten els creueristes que completen la travessa amb alguna pernoctació que els permet visitar la ciutat amb més profunditat i realitzen una despesa més gran que els de trànsit. Pel que fa als usuaris de ferris de línies regulars amb Balears, el Nord d'Àfrica i Itàlia, es manté el signe negatiu (-3,4%) que va aparèixer per primer cop a l'abril després d'un quinquenni de fort creixement.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

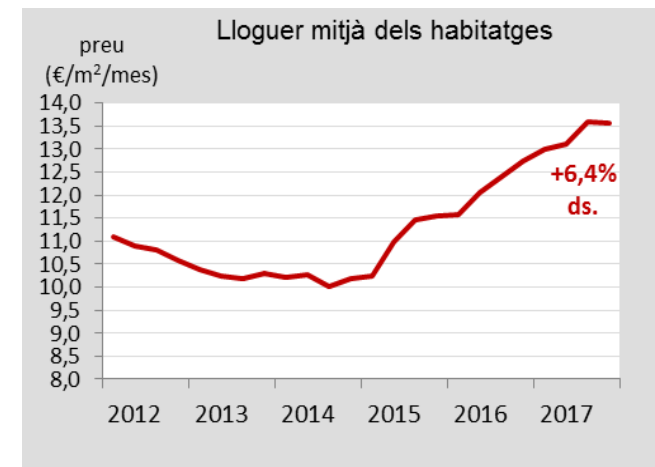
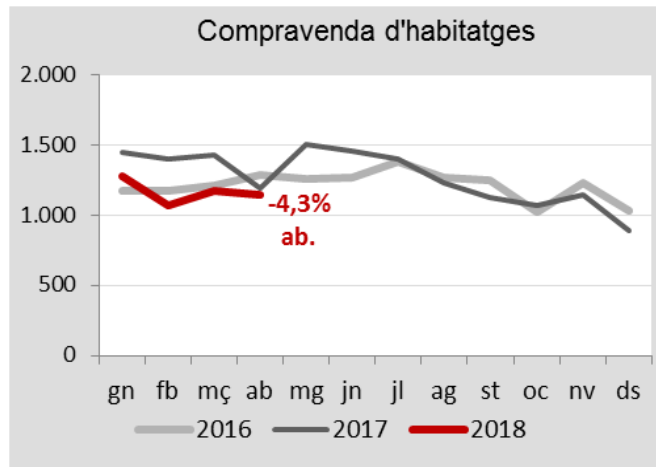
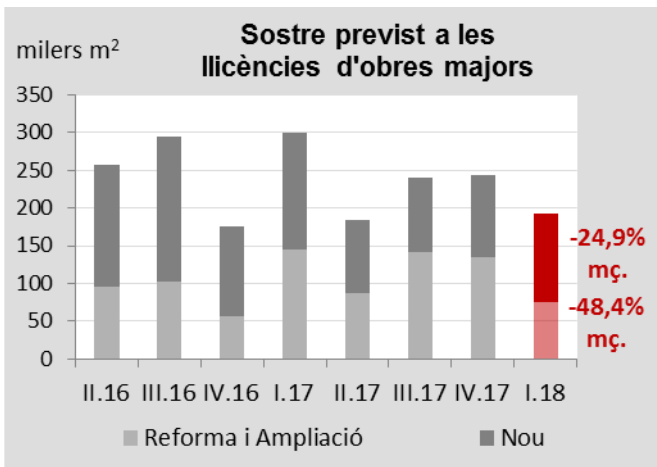
Turisme

**Construcció
i immobiliari**

Consum

Transports

Construcció i mercat immobiliari

La recuperació econòmica continua injectant dinamisme als diversos sectors econòmics, entre els quals els de la construcció, que segueix avançant amb alts i baixos i amb les limitacions pròpies d'una ciutat altament densificada. Les dades trimestrals - deutes d'aspectes administratius, així com de les característiques dels edificis a construir-, reflecteixen aquestes oscil·lacions. Així, sota l'ombra d'un primer trimestre de 2017 en què van coincidir nombrosos projectes, les dades del primer trimestre de 2018 mostren fortes caigudes, tant en obra nova (-24,9%) com en reforma i ampliació (-48,4%). En realitat, la dotació de sostre prevista aquest trimestre no s'allunya de les mitjanes trimestrals dels darrers anys, però és una evolució esmorteïda si es contraposa a la dinàmica alcista del mercat immobiliari i en particular en el residencial, on els preus segueixen en ascens. Per usos, només el sostre comercial i l'industrial escapen aquest trimestre a la tendència negativa.

L'estadística de compravenda d'habitatges, basada en les operacions inscrites en els registres de la propietat procedents d'escriptures públiques realitzades anteriorment, manté a l'abril la tendència baixista a Barcelona, tot i que el ritme de descens es modera respecte al 1r. trimestre de l'any. L'acumulat del 1r. quadrimestre, un total de 4.676 operacions, suposa la xifra més baixa dels darrers 3 anys, amb un retrocés del 14,6% respecte al mateix període de 2017, que contrasta amb l'avanç del conjunt de Catalunya (+8,3%) i Espanya (+15,6%). La situació d'incertesa política viscuda al país durant els darrers mesos sembla que ha afectat en major mesura a la capital que a la resta de Catalunya, on les operacions al segment de nova planta estan dinamitzant el mercat. A Barcelona, l'oferta d'habitatge nou és molt més testimonial, i retrocedeix en major mesura que el segment de segona mà (-14,1%), que representa el 93% del total de transmissions.

La pressió d'una demanda àmplia i diversa sobre una oferta limitada continua impulsant a l'alça els preus dels nous contractes de lloguer residencial, que al 2017 ja s'han situat per sobre dels nivells mitjans d'abans de la crisi. El nombre de contractes signats durant l'any passat va augmentar un 18,4%, fet que reflecteix tant l'increment de la demanda com el de la rotació, que deriva de l'escurçament de la durada mínima legal dels arrendaments. Aquest dinamisme contractual en un context d'oferta limitada i de consolidació de la conjuntura econòmica expansiva permet que els preus hagin completat un trienni d'augment al voltant del 10% anual en termes d'€/m². Dins d'aquesta trajectòria expansiva cal anotar que les darreres dades palesen un alentiment de la taxa de creixement dels preus, que entre el primer i el quart trimestre de 2017 es va reduir a la meitat. La Barceloneta i la Vila Olímpica de Poblenou són els baris amb els preus de lloguer/m² més alts.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

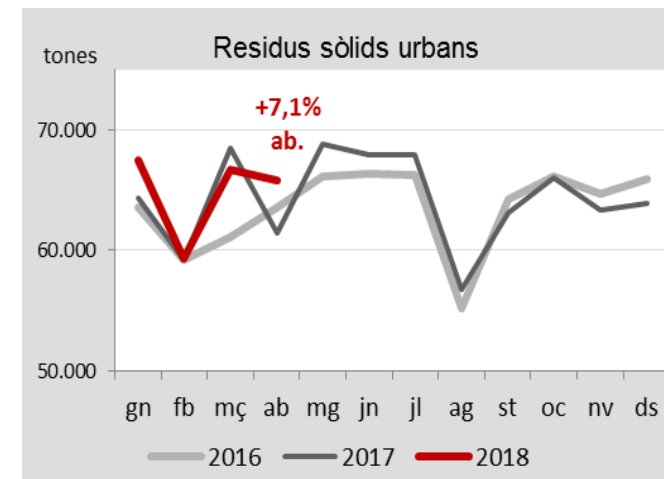
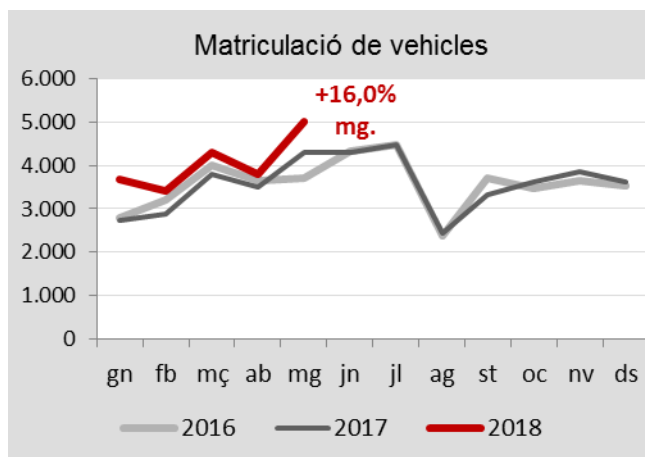
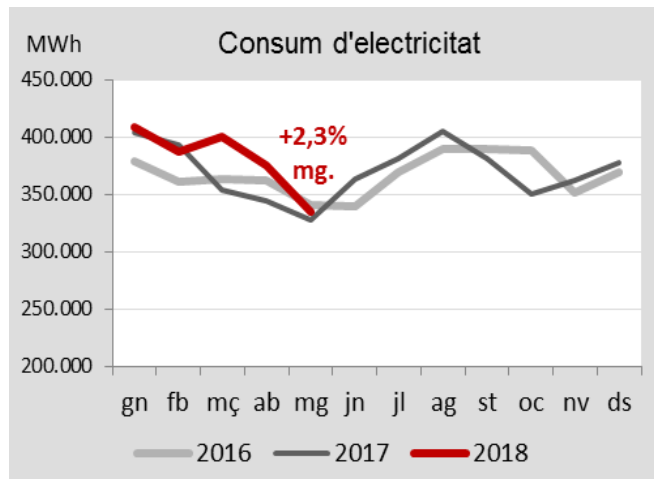
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Consum

El consum elèctric de baixa tensió es modera al maig en relació amb els primers mesos de l'any, amb un augment al segment domèstic de només l'1,1% interanual, més lleuger que el registrat al sector comercial-industrial (+3,4%). Tanmateix, el consum acumulat al llarg dels primers cinc mesos de 2018 presenta un alça del 4,6% respecte al mateix període de 2017, per l'impuls de la demanda al segment domèstic (+6,3%), on la tendència és anar substituint el gas per l'electricitat com a font d'energia principal. Al segment productiu, l'evolució va més en línia amb el ritme de creixement del PIB, i l'augment al mateix període ha estat del 2,8%. El cost de l'energia a Espanya és dels més elevats de la UE, i d'acord amb la llei contra la pobresa energètica, les empreses subministradores no poden deixar sense servei a famílies vulnerables sense prèviament avisar els serveis socials. De gener a maig, els Punts d'Assessorament (PAE) han atès 17.600 persones.

Maig afegeix un nou salt endavant del nombre de vehicles matriculats a Barcelona que contrasta amb l'evolució esmorteïda de tot just fa un any i amb l'estabilitat a la resta de Catalunya. De moment, en els cinc primers mesos de l'any s'ha venut un 26,4% més de vehicles, entre els que destaca l'augment dels turismes (+24,5%) i vehicles de dues rodes (motos i ciclomotors) que recuperen part de l'empenta perduda el 2017. En aquesta embranzida ha estat determinant la renovació de flotes d'empreses de lloguer i *renting*, però també recull la inclinació de la demanda per adquirir nous vehicles. En ambdós segments de la demanda ha estat determinant la bona marxa de l'economia i el creixement de l'ocupació, que alimenten la confiança de una demanda. Una demanda que estableix decisions de despesa -potser ajornades- en un horitzó de recuperació dels salaris i en un entorn de més facilitat per accedir al finançament aliè.

L'augment que experimenta durant el mes d'abril la recollida de residus obeeix en bona part a efectes de calendari -la Setmana Santa va caure íntegrament a l'abril l'any 2017-, essent destacable l'increment de la fracció selectiva (11,6%), molt més intens que el de la fracció rebuig (+4,6%). L'acumulat del 1r. terç de l'any presenta una alça més moderada (+2,3% interanual) que respon igualment a l'impuls de la recollida selectiva (+5,4%), amb un avanç molt més lleu de la fracció rebuig (+0,6%). Totes les fraccions de selectiva presenten augments notables, excepte la recollida a punts verds i altres, que retrocedeix (-10,4% interanual), malgrat que el nombre de visites a aquests equipaments evoluciona a l'alça (+1,2%). La recollida de paper-cartró registra l'increment més intens en termes relatius fins a l'abril (+14,7%), i el pes de la selectiva sobre el total s'ha situat en el 37,3%, avançant més d'un punt respecte a un any enrere.

Síntesi

PIB

Mercat
de Treball

Empresa

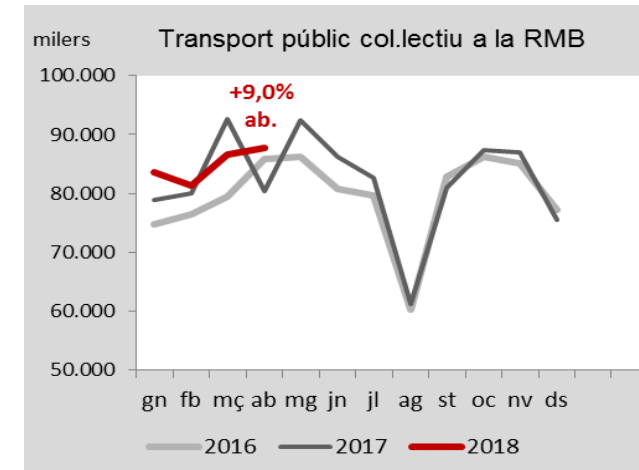
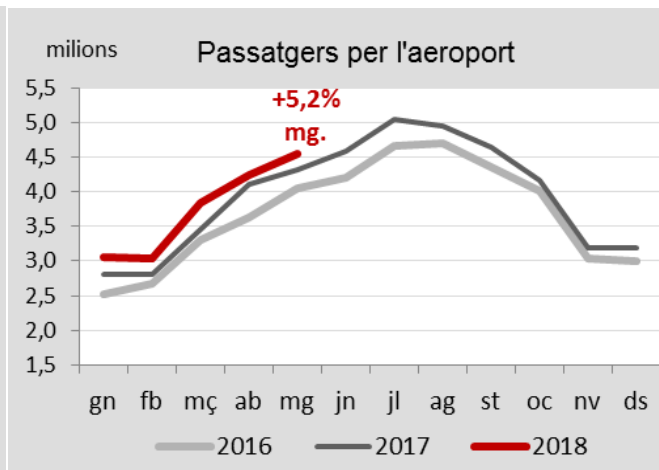
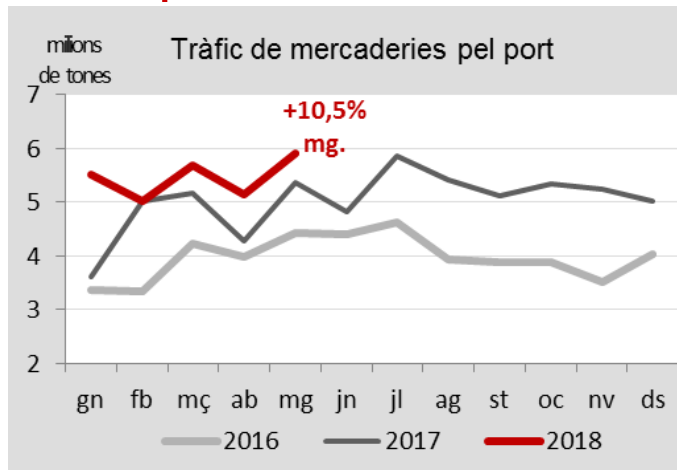
Turisme

Construcció
i immobiliari

Consum

Transports

Transports

Impulsat pel tràfic de transbordament, el tràfic portuari de mercaderia continua exhibint unes taxes de creixement impressionants en comparació amb l'evolució molt més modesta que segueixen altres sectors o activitats econòmiques a Barcelona. De fet, el tràfic marítim reflecteix només en part la conjuntura econòmica o la industrial, perquè també recull la millora de la capacitat operativa i la competitivitat de tarifes i instal·lacions, especialment important en el tràfic de transbordament. Tots els segments del tràfic participen de la tendència alcista, des de la càrrega general (+17,4%, amb especial esment a contenidors i vehicles) als dolls sòlids (+15%) i líquids (+14,3%). Des del punt de vista geogràfic, i reforçant el perfil cada cop més internacional del port, el creixement dels intercanvis comercials s'estén des del tràfic de curta distància (+10,4%), a les Autopistes del mar (+8%) o a regions llunyanes (Estats Units, Vietnam, Índia o Mèxic, amb taxes d'entre el 10% i el 30%).

A l'aeroport, i després d'una llarga tendència de creixement, passatge, mercaderia i nombre de vols segueixen a l'alça. Creixement econòmic a Espanya i Europa, baixos tipus d'interès, auge del turisme i una oferta extensa en destinacions i amb tarifes contingudes expliquen que l'activitat aeroportuària es mantingui a l'alça pràcticament amb el mateix impuls que en anys precedents. Els més de 18,7 milions de passatgers que han passat per les instal·lacions entre gener i maig suposen un augment del 6,9%. El segment de trànsit més dinàmic continua sent l'internacional amb origen o destinació fora de la UE (+16,1%), i dins d'aquest, l'intercontinental (+23,5%), afavorit per les successives apertures de noves rutes. L'estiu es presenta intens: es dona per fet que les companyies repercutiran una part de l'escalada del preu del petroli en les tarifes, alhora que les vagues dels treballadors d'algunes companyies i dels controladors francesos estan provocant durant el mes de juny alteracions i cancel·lacions de vols que, de no resoldre's, penalitzaran la fluïdesa dels vols i retrauran la demanda.

A la inversa del mes de març en que, degut a la coincidència de la Setmana Santa, les xifres de transport públic van retrocedir a tots els mitjans en relació amb un any enrere, l'efecte calendari ha afectat positivament les dades d'abril, amb increments notables a tots els modes de transport. Per atenuar els efectes de l'estacionalitat resulta més convenient analitzar el període agregat del 1r. quadrimestre de l'any, que presenta un alça global del 2,2%, amb 339,3 milions de viatges al conjunt del sistema. Per sobre de la mitjana destaquen els augments de dos mitjans ferroviaris: el de FGC (+4,6%), que obeeix en part al perllongament de la línia Barcelona -Vallès a Sabadell a partir del juliol de 2017, i el dels tramvies (+3,2%). Amb 204,9 milions de viatges, TMB en guanya 3,7 milions respecte al 1r. quadrimestre de 2017, amb un alça global de l'1,9%, lleugerament més intensa en termes relatius a la xarxa de Bus (68,3 milions de validacions) que al metro (136,5 milions), on l'avanç registrat (+1,8%) és cinc punts inferior al del suburbà de Madrid.

